15 céntims

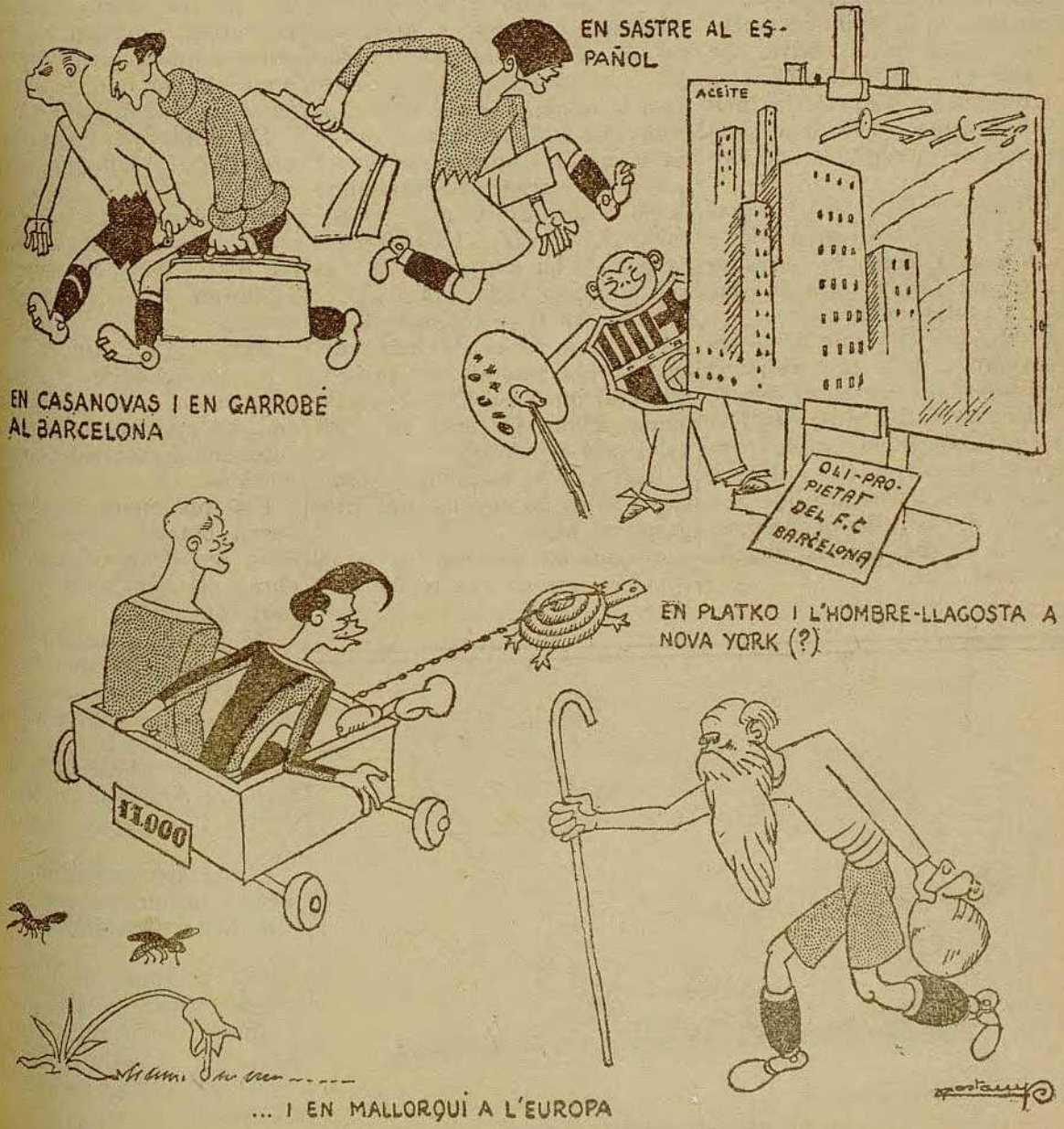
XUT!

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ :
CARRER NOU, 45

ANY V — NUM. 178
BARCELONA, 31 DE MARÇ DE 1926

APARTAT DE CORREUS 925
TELÉFON 2753 A

TRASPASSOS

SENSACIONALISME

Jugarà en Mallorquí amb l'Europa?

Aquests dies, els diaris i les revistes d'esports han tirat la casa per la finestra. Ha sigut el *no va más* de la xirinola, batent el *record* de la inventiva. La fantasia se'ls ha desbocat i els interrogants han envaït les primeres pàgines, que han pres l'aspecte de jeroglífics indesxifrables.

«*Oramas al Barcelona*?», «*Samitier y Platko a Nueva York*?», «*Sastre al Valencia*?», «*Andradre se decidirá por fin por los colores azul-grana*?»

El bon llegidor, que no té res d'envejar a Job, que resisteix un viatge amb «foronda» des de la Plaça de Catalunya a can Ràbia, que roman impassible mentre els *amateurs* li fan botifarra i no es commou encara que una tribuna li costi divuit pessetes i un dia de cua, aquesta vegada s'ha trasbalsat.

S'ha trobat davant d'un tribunal examinador de periodistes i no ha sabut què respondre a les seves preguntes. «*Oramas pasará al Barcelona*?», ha llegit, i ha corregut a preguntarho a la dona i als parents. «*Samitier y Platko a Nueva York*?» ha tornat a llegir, i en veure que era impotent per portar una resposta aclaratòria a la Redacció de *La Noche*, s'ha estirat els cabells i s'ha entregat a la més negra desesperació. Ha comprès que no era digne d'ésser llegidor i s'ha donat de baixa del gremi. Ha preferit no presentar-se al quiosc a l'hora acostumada, abans de caure en el ridícol més espantós.

Això ens ha escamat a nosaltres i se'ns ha encallat una pregunta al pap.

«Jugarà en Mallorquí a l'«Europa»?», era ço que teníem per dir en el número passat, pe no ho vàrem dir per por a fe una planxa. Però avui, passa vuit dies, i havent rebut dife rents impressions, inserim l pregunta, ja que nosaltres ma teixos la podem contestar.

En Mallorquí jugarà amb e reserva de l'«Europa», i si ho f bé...

Això és sensacional, oi?

Doncs encara és més sensacio nal dir el lloc que ocuparà. E Mallorquí serà entrenat per mig centre.

Xim... xim... xim!...

El dia del debut serà quelcom sensacional. Es pot compara amb ço que succeiria si ressu cités en «Frascuelo» o en «La gartijo».

Els aficionats clàssics a barba blanca i bastó de p d'os, ompliran el camp i reco daran els seus bons temps pl rant com criatures.

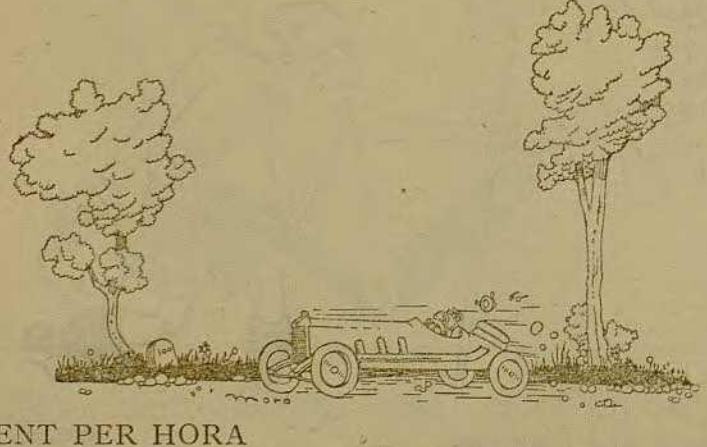
De tots els traspassos i can vis de club, aquest és el qu creiem més sensacional.

Que en Casanovas i en Ga robé vagin al «Barça» i en Sa tre vagi al «València», no es acalora; però que en Mallorqu vagi a l'«Europa», ens engres ca.

El dia de l'esdeveniment pro metem organitzar una festass i inundar de sidral tot Barce lona.

I si la Junta de l'«Europa» tingués l'encert d'adquirir en Torralba, sense reparar en mi jans, per reforçar l'infantil, l nostra alegria esgarraparia l demència.

EL CONCLAVE

A CENT PER HORA

—*No el molesta pas, l'aire?*

Una interviu de primera necessitat

DELEGAT DEL «F. C. NOVA YORK». — LA MATEIXA EMPRESA ES SORPRÉN. — L'ANADA A NOVA YORK ERA UNA TROLA PER FER GRUAR ALS SOCIS. — RECORDS. — DESCOBERTS! — CURSES DE SILLONS

Acompanyat d'en Tifeta, que em feia de secretari particular, vaig trucar a la porta de casa en Sami. A la porta hi havia una placa que deia:

JOSEP SAMITIER
HOMBRE-LLAGOSTA
Elasticus desllorigationem

Trucàrem i sortí una raspa.

—*Hors house hall winther and Homi-langouste berigüel.*

La raspa va obrir uns ulls com unes taronges i va apretar a córrer.

—Senyoret! Senyoret! Hi ha uns turcs que parlen el grec! Cuidi!

Passaren un parell de minuts, els suficients perquè en Tifeta i un servidor poguéssim canviar vint-i-tres mirades significatives, i va comparèixer en Sami habillat amb *pijama* de tissú de calderilla, mitjons d'estracte de terenyina i pantufles brodades al coixí. Fumava un cigarret egipci amb boquilla de platí canforat.

—Vostès diran.

—Sóc el delegat del «Xicago F. C», vingut expressament de Nova York per parlar amb vostè.

En Sami es va tornar groc i va tambalejar.

—Ai, mare!—va dir, apretant-se el front amb les mans.

—Que no es troba bé?—vàrem dir-li oferint-li un pols de sidral.

—Sí... sí... però és que el que m'han dit m'ha sorprès tant!

...I alçant els braços al cel i posant els ulls en blanc, va exclamar:

—Ves de quina manera una mentida es pot convertir en veritat!

En Tifeta i un servidor canviàrem dues mirades significatives més i jo vaig interrogar estranyat:

—Ha dit *una mentida*?

—Ja li explicaré. Passem al despatx, que ningú ens senti i li explicaré tot.

Precedits per en Sami, entràrem en una peça reduïda però luxosament amoblada que era un cau de sorpreses. Els sillons eren mecànics i donant-los-hi corda saltaven endavant i de costat i calia que el que no hi estava acostumat s'hi arrapés fortament si no volia anar a parar de cap al tinter. Donant volta a l'interruptor del llum rajava vermut amb sifon i el sofà tenia un braç de gitano.

Mentre ens embadalíem amb totes aquestes excentricitats, en Sami va descapdellar:

—Doncs, tal com els he dit, tot ha estat una mentida...

—Caram... ! Així els setanta dòlars i les cent mil pessetes...?

—Fantasia i publicitat.

—Però amb quin fi ho va fer?

En Sami es va acostar més i amb un somriure burleta ens va preguntar:

—Vostès són discrets?

—Com una bugadera.

—Doncs així els ho explicaré. El meu club, que és el «F. C. Barcelona», compta amb onze mil socis, que són de molt bona fe, però que quan agafen mania amb un, no el deixen viure amb tranquilitat. Jo ja sé què cosa és tenir-los empipats. I com que ja sé què cosa és, també sé què cal fer per desempipar-los.

—Expliqui's, que sóc tot orelles —va dir en Tifeta, i no mentia perquè les orelles d'en Tifeta farien caminar un vaixell de vela.

—Doncs cal despreciar-los. Una vegada, repicant el braç dret sobre l'esquerre amb un dit estirat i els altres arronsats, els vaig amansir. Tant és així, que fins varen apujar-me el sou i encara no em veien ja picaven de mans.

—Es curiós.

—Aquesta vegada, perquè el genoll no em permet fer gols, em tornaven a fer mala cara. I com que aquesta vegada tinc tres competidors...

—Qui són?

—En Planas, en Musterós i l'Scarone.

—Ja!

—Doncs he fet córrer que no els necessitava per res i que me n'anava a Nova York.

—I tot era trola?

—Una bòfia com un temple!

—*Corrido*!—va exclamar en Tifeta, donant-li un copet al llombrigo.

—Calculi vostè, si per cent mil pessetes encara seria aquí!

—I els socis?

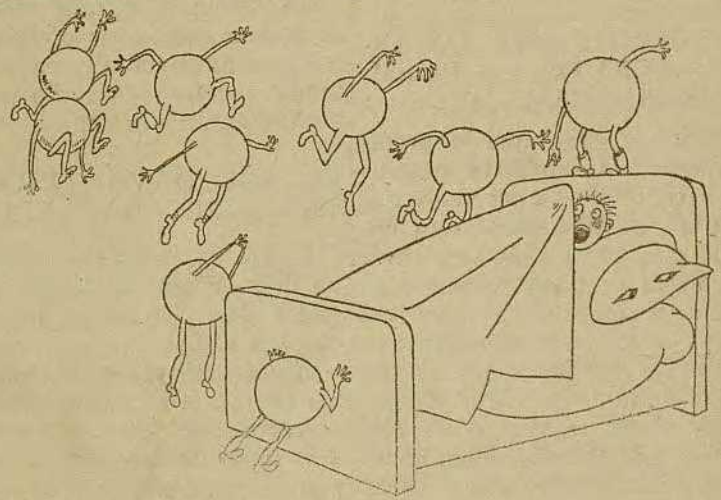
—Els socis ja tornen a estar mansois com uns xais. Només de pensar que els puc deixar, se'ls ha posat la pell de gallina i són capaços...

—De què?

—De fer una suscripció per recollir les cent mil pessetes i oferir-me-les.

En Tifeta i un servidor vàrem assentir.

—I vostès, què m'ofereixen perquè vagi a Nova York?

L'ANADA A PRAGA
El somni del soci de l'«Europa»

—Ah, caram! Nosaltres... Què li diré jo...?

En Sami va arrugar el front, va enarcar les celles, va apretar els llavis, va mossegar-se el nas i clavant un cop de puny a la taula, va cridar:

—Vostès són del XUT!

Sentir això i apretar els ressorts dels sillons, va éser instantani. Els sillons arrencaren el galop, saltant per les escales i corrent furients pel carrer, mentre en Tifeta i un servidor, l'un groc i l'altre verd, arrapats desesperadament als braços, ens senyàvem a cada travessia i sortejàvem els forondes de la manera que podíem.

A l'ésser a la Rambla, vàrem tenir una qüestió amb un camió, però com que els sillons no eren nostres, deixàrem els restes per l'escombriaire i arribàrem a la Redacció sense cap desperfecte.

DOVA (FILL)

Furgant de tot arreu

COSES DE FEDERACIO

Aquest dia vaig tenir una sentada amb un senyor federatiu, que em va explicar que a la «Fede» han rebut una instància de la Nacional, sollicitant al senyor Cabot per fer-lo president quan cessi del càrrec que ara té a la Catalana.

Sembla, segons l'esmentat senyor federatiu, que el «legislador» no té inconvenient a acceptar aquest càrrec, a l'ensems que ja ha indicat qui li agradaria que fos el seu substitut.

Fet i fet, podria molt ben ésser que la presidència es quedés a Sabadell, en la persona del senyor Muntané, si l'altre federatiu, també de Sabadell, segueix no interessant-se pel seu nomenament.

Res: que si ni ara no fem el que volem, quan tinguem el senyor Cabot per president, amo i senyor, ni mai.

TORNEM-HI AMB LA INFORMACIO DE LA PREMSA DEPORTIVA :: :: ::

Deciamos ayer, que la premsa *consciente* semblava que es feia la competència per veure qui posaria més disbarats i qui copiaria més coses l'un de l'altre.

Aquesta setmana tornarem al mateix assumpte, ja que han vingut a les nostres mans uns trossos de *La Noche* copiats lletra per lletra de *La Hoja Oficial*, i uns altres trossos d'*El Día Gráfico* i *El Diluvio*, ídem ídem.

Els de *La Noche* n'han copiat un tros bastant grosset, a la vora de mitja pàgina.

Però com que resulta que a *La Hoja Oficial* fan bastantes coses escoltant la ràdio, i en posen moltes a l'inrevés (per exemple, els resultats de pilota basca), tothom fa les errades corresponents.

Perquè se'n convencin, els posaré un sol exemple. Els de *La Noche*, que l'altra setmana copiaren pel sistema esmentat les seccions d'Atletisme, Ciclisme, Hockey, Excursionisme i Motorisme (només!!!), posaren al final de tot de la secció «Motorisme» el tercer classificat en la prova d'autocicles de turisme, de la manera següent: «X. X. sobre B. N. C. en 12 m. 9 s.».

Aquest X. X. és en J. M. Balón, sinó que a la classificació que hi havia al «Moto Club» no s'entenia gairebé, i com que els de *La Hoja Oficial* la van treure d'allà i *La Noche* la va copiar d'ells... etc.

La setmana entrant mirarem si podem parlar-los d'algun altre que hagi fet alguna planxa també escoltant la ràdio o retallant d'algun altre diari.

EL NOU DAVANTER-CENTRE DEL «BARCELONA»

El dia 25, contra el «Gràcia», va debutar un tal Pujadas, jugador dels *Fantàstics* del «Barça», en el primer.

Aquest minyó, si bé es va deixar perdre uns quants gols *mastegats* per l'Alcàntara i que només tenia de fer que ficar-hi el peu, va demostrar que té «pasta» de jugador i que en podria saber si no s'espatlla.

Si bé és d'aquells que els agrada portar els cabells a la *garçonne* i els pantalons d'amplada quilomètrica, i estudia per metge, té una qualitat que no hi ha cap davanter del «Barça» que la tingui. I és que quan entra no s'hi gira de c... Es sap obrir pas a empentes i cops de colze.

Ara, que d'això a dir que és un «as», hi ha bastant tros.

Fracassarà? No fracassarà! *Ecco il problema*. Si el públic de Les Corts vol, el pot fer fracassar. Els onze mil i *pico*, que si els el porten de casa es queixen perquè és de casa i si el porten foraster es queixen perquè és foraster, tenen la paraula.

VADE-MÈCUM

L'enveja

Un periòdic *vallisoletano*, que que més voldria ell que l'anomenéssim per a fer-li propaganda gratuita, parla de la *tournée* de l'«Europa» i després d'encapçalar l'article amb una cataplasma artística que vol representar en Cros amb un sac de gols a l'esquena, engega la màquina de dir disbarats i bat el «record».

Vegin un parell per mostra:

«*Por lo visto, los magnates del futbol catalán no escarmientan. Después de los pobres resultados obtenidos por el «Sans» en Lyon con equipos de menor cuantía, de las estruendosas derrotas infligidas recientemente al «Real Español», que hoy día es, indudablemente, mucho más equipo que el ex campeón catalán, por los mismos equipos a quienes anuncia su visita, si los directivos del deporte futbolístico se hicieran cargo de las bajas que en la cotización internacional hacen sufrir estas derrotas a nuestro balompié, no permitirían de ninguna de las maneras la tournée del «Europa».*

Sembla mentida que un home tot sol pugui escriure tot això de corrido, oi? Doncs encara n'hi ha més:

«*¿Hay dignidad, señores futbo-leros? ¿Se dan ustedes cuenta de que un prestigio amasado con amargos sudores vale la pena de ser mejor guardado? Pues prohiben al club barcelonés el que se mueva a casita, que para hacer ridículos fren-ne bastante con luchar con los equ-*

pos de segunda categoria de su región. B. N. T.»

En confiança, estimat poble: No hi hauria manera de fer afusellar a aquest bon home? Faríem una bona obra que la Nació ens l'agraïria.

Ja sabeu on anar aquests dies de Pàsqua?

Si no ho sabeu, compreu el llibre

RECULL D'ITINERARIS EXCURSIONISTES d'Octavi Artís

i si ho sabeu, compreu-lo també, perquè el saber no ocupa lloc

Relligat amb tela flexible, luxosament imprès i acuradament il.lustrat, es ven al preu de 2'50 pessetes a tot arreu

Als sidralistes que vinguin a comprar-lo a la nostra administració se'ls farà un descompte important

La tragèdia del jugador que té un bon substitut

A mi que sempre m'ha agradat observar, esbrinar, deduir i descobrir, perquè són aquests divertiments de tarifa gratuita, he notat enguany quelcom que mereix sigui esmentat.

I és l'haver-se fet fonedissos gran quantitat de titulars dels primers equips del grup «A».

Es clar, que la desaparició no deixa a cap fenomen físic, ni a cap fets misteriós. Han marxat normalment, per lesió uns, per no fer bondat altres, però dient-nos sempre: A reveure! I contràriament a ço ara no reapareixen. Resten al retir i d'allí no es mouen.

Abans, quan un jugador es lesionava, feia una temporadeta de vacacions, es curava i després hi tornava més trempat que abans. Si un altre pegava a un directiu, cosa més freqüent que una tarda gris a en Piera, li posaven una sanció per fórmula i després d'un descans curset tornava a actuar amb més simpaties que mai. Però ara, es lesiona fulano i es castiga a menguano i passen mesos i mesos i fulano i menguano no reapareixen i ningú sap donar-nos raó d'ells.

A què és degut?

La culpa de tot això la tenen els suplents. Aquests nois, que sense fama i sense pretensions, sols esperen que el titular falti per jugar al primer i demostrar fins on arriben. I quasi sempre el substitut deixa bocabadats als socis.

FEDERACIONADES

Ensenyant la ceba

Els nois del reserva de la «Unió de Sans» són uns trumfos.

Però uns trumfos autèntics. No d'aquells de gasetilla pregada, o «asos», que per anar de cap a l'*ocaso* encara es defensen entre els reserves. Res d'aquests. Els que em refereixo són joves i els seus noms són més desconeguts que la tècnica d'en Walter.

I quan juguen contra els altres reserves, compostos en sa majoria per fenòmens de l'època d'en Tutankamen, per sa joventut i per la seva tècnica *ultraveloz* (perdó, Guardiola), s'imposen amb aquella senzillesa i marquen gols amb una tranquilitat que fa fredat.

Però tenen un defecte, un defecte del qual pateixen la majoria dels equips modestos. A la Federació no hi tenen padrins ni simpaties. I això és quelcom més important que la qualitat dels onze nois.

De tots els encontres de la finida primera volta, sols han perdut el jugat amb l'«Europa», i va ésser de la manera següent: el partit es desenrotllava amb la mateixa harmonia que si fos un partit entre el «Gratallops» i el «Masquefa», els eterns rivals; el que menys, portava set nafres i el públic s'avalotava com si es trobés en un encontre amistós.

De prompte, un jugador de «Sans», portat per l'ambient de cordialitat que regnava, va acariciar al refli, i aquest, que pel que es veu no és partidari de demostracions carinyoses en públic, va suspendre l'encontre i va tirar-ho per la *tremenda*.

El *pleno* va fallar donant els punts a l'«Europa». (Partit «Poble Nou»-«Canet», idèntic cas, fallant repetició de partit. Vegin que anem més documentats que un gitano.)

El «Sans», que pel que es veu fa el mateix cas dels falls federatius que nosaltres dels anònims, no va preocupar-se, amb la sana i bona reflexió de què al seu reserva no li venia de dos punts.

Però ve l'encontre amb el segon del «Barça», i el capità, en Martínez Surroca, per si és o no és còrner, s'insolenta amb en Sojo, que xiulava cada vegada que bufava el xiulet. Aquest, que no s'espanta ni tenint un autòmnibus damunt del llombrigo, li respon que al camp hi fa massa sol per ell i que marxi si vol evitar-se una insolació; però, no conforme en Surroca, replica que es posi tranquil i que arbitri partits de promoció, que a ell no el treu del camp cap home enribetat. I veient que no el convencia, en Sojo va optar per retirar-se ell i suspendre el partit, i, com és natural, també va tirar-ho per la *tremenda*.

I quan els del «Sans», amb el fall precedent del partit amb l'«Europa», es veien els dos punts a l'infern de l'americana, ve la Federació i diu que l'encontre ha de repetir-se.

En què quedem?

Ja estan de broma, ja!

IRÒNIC

Recordeu a l'Oramas, que ha sigut tapat per en Ventoldrà.

Recordeu a en Mejias i en Paló, que per fer els presumits han vist com en Gallard i en Soler els deixaven sense plaça.

I a més d'en Peidró, Cella i altres, podríem fer una llista inacabable...

Pobres fenòmens, que han tingut la disort de tenir un bon suplent! Per ells sí que s'acabat el *jolgorio* i el tirar de la rifeta!

I els que resten en el seu lloc encara, que procurin no faltar mai, encara que el mal de ventre els faci córrer d'esma i la xicota els hi digui que facin festa. Seria la seva perdició. Talment sembla que els suplents portin aquell consabut rètol de *Probarlo es adoptarlo*.

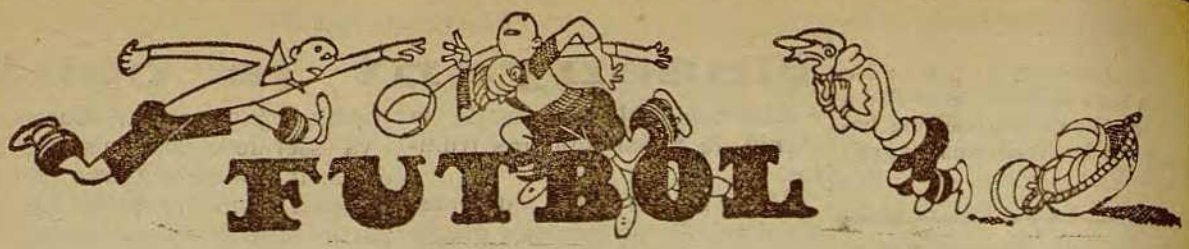
Eviteu ésser substituïts!

Esser substituït i anar de cap al *panteón del olvido* és una cosa simultània.

Defenseu els cigrons, tan sols sia per instint de conservació!

MARGOT

la joven tran-siberiana

BARCELONA — GIMNÀSTICO

Abatimiento de ánimo y torpeza
en deportivo pecho no se anida,
y si dice lo contrario Guardiola,
aquí estic jo per dir-li que és mentida!

MOTAMID EBN-ABED

—Aaa!... Aaaaaaa!!!...

—Badalles, Granota?

—Badallo, Karpanta. Es més, m'he adormit. Què ha passat?

—Psè!... Veuràs que així que en Vela ha xiulat el preludi o obertura del *match*, els blaugrana han avançat, l'Alcàntara ha fet una passada ingènua a en Garcia i aquest, plaf!, d'un xut mansoi com un soci «europeu» ha encolomat la bimba, fent-la passar pel mig dels braços de n'Hurtado, que amb les extremitats enlairades com si estés adorant a Ossiris, implorava clemència de Déu Nostre Senyor.

—Caram! Si que ha sigut de *rapenta*, això! Però, llavors, els xes es deuen haver refet de seguida, oi?

—Sí. S'ha centrat la bala, que diuen els de *La Publi*, els blaugrana valencians han fet una arrencada bonica i... pim!, gol.

—Ah, ja! L'empat.

—No. No m'has entès. L'arrencada l'han feta els dels tramusos, però el gol l'ha marcat l'Alcàntara.

—Brometes, no, Karpanta. Quants han quedat?

—Quatre a un, afluixant una mica els nostres.

—Ja! I els del Túria t'han fet bona impressió?

—Unes cafeteres...

—Moscovites?

—No; esportives. Fora d'en Ventura, l'*Enrique*, en *Silvino* i els dos Calvo, no n'hi ha cap que valgui la pena. El porter està bastant verd.

—Sí; ja m'he fixat que té aficions virolades pels jerseis.

—No! Tu delires, Granota! Jo et parlo espiritualment. Em refereixo a tècnica, domini del *mètodo*, que llegíem a la *Cornada*.

—Doncs a fe que aquesta mona baixeta de pantalon gris i americana fosca que tinc al meu costat ha dit que eren molt matemàtics!

—Uix! Uns Newton futbolístics!

—I dels nostres, què?

—Doncs, dels nostres... *nâ*, que diuen els de la *meseta*. Co-

BOSCH

mençant per en Planas i acabant per en Torralba, que feia d'extrem, han fet un joc de quart equip que enternia...

—Però individualment...

—Individualment... Mira, vés apuntant: Carulla, Elies, Bosch, Garcia... i potser Platko.

—Caram! I l'Scarone i l'Alcàntara...?

—Per les monades que feien he comprès que es ressentien d'alguna trompada mitològica, i a l'hora del «xuten» han fallat com un vulgar encenedor de llauna.

—Però, ni una sola vegada...?

—Una, una sola, en un *freekik*, l'uruguai ha etzivat un directe que, si toca de ple al pal, en fa serradures...; però, després d'això, res; la poca-solta més desconsoladora... Aaah!.. Aaaaaaa!!!...

—Ara ets tu el que badalles!

—Sí, noi. Amb gaires partits com aquest, la dinyo d'encefalitis letàrgica. Les meves condicions físiques i anímiques no l'suportarien...

...I mentre en Granota i en Karpanta, *piano piano*, van dallant de la tribuna de la catedral, en Calvet i *secuaces* van despertant als espectadors, i procuren convence'ls de què ja s'ha acabat i que és hora de tornar a la llar, als braços de l'amorosívola muller...

Guants «BONAb» MASCA DETEC
Jaume I, 9 -:- Salmerón, 3

GRÀCIA — TERRASSA

Diu que una vegada hi va haver un senyor, que *a la cue* es deia Domingo, que va te la bona pensada de regalar u copa perquè se la discutissin «Terrassa» i el «Gràcia», i resulta que aquests dos equips van empatar, i la copa passà a fer goig a la vitrina del «Gràcia», esperant la revenja o desempat, per veure qui se la quedaria.

I per això, el «Gràcia», guanyó bé sencer, i el «Terrassa» amb un grapat de suplents que feien enternir, varen fer aquest partit.

El públic (75 socis del «Terrassa» i 82 del «Gràcia») es va dedicar a picar de mans, ja que no sortia ningú. Llavors sortí el «Gràcia» amb l'Agustí d'extrem i l'Orriols d'interior. El públic en veure l'èxit, es posà a xiular i picar de peus, i quan el senyor

Aramburo ja començava a estar cansat de marcar etxures, els minyons del «Terrassa» van sortir a la *cancha*.

En Papell, fent de mig-centre va ésser el millor dels «terrassencs», i en Sabaté ho va fer bé. En Sastre, en tota la primera part va anar de bòlid i no va saber aprofitar cap de les dues centes quaranta tres passades que li féu en Gallard. El «Gràcia» va dominar tot el primer temps i els «ai què tinc!» i «que de què!» a la porta d'en Sabaté es succeïren amb una assiduitat que feia trencar el cor. No obstant, en Rediu, que es veu que encara se'n recorda, va fer un gol d'upa.

En Pedrol va tirar un penal a fora, i l'Orriols en va tirar un altre (que no ho era) i en Sabaté el va aturar.

A la segona part, els llagostins, amb un quart i un minut, dos segons i tres quints de segon i dues milionèsimes de milímetre (cronòmetre en mà), va encaixonar quatre gols al «Terrassa» amb aquella naturalitat.

En Massagué, que ho feia bé, va fer-se «pupa» i es va posar d'extrem-esquerra. En Pedrol, fent de defensa es va acreditar, i l'Humet, que es veu que d'ençà que s'entrena amb allò del sistema del cant i ciclisme, ha trobat la millor forma, va fer un excellent partit. En Kaiser i en Canals II, molt bruts, en Rosalench molt bé i en Cristià i en Canals I es varen defensar.

Aquesta segona part, després dels gols, el «Terrassa» comença a fer filigranes i en Palau no s'hi veia de content. El «Terrassa» va tirar un penal que en Palau va parar.

El senyor Aramburo, aquesta vegada ho va fer bé. Res, que estava desconegut.

I quan s'acabà el bròquil, que en «Mingo» Orriols, com a capità, anà a recollir la copa, mentrestant s'entretenia a donar tres hurres al senyor Domingo, que encara que es digui Domingo no és festiu i no té res que veure amb el «Mingo», perquè el «Mingo» es diu «Mingo» i no Domingo, en Ricardet Gallard s'entretenia amb una colla de nimfes que s'estiraven la cua o

KAISSER

el monyo per poder fer abraçades i petons al que indiscutiblement havia sigut el millor dels llagostins.

DIFUNT

Articles per a tots els esports
FONOGRAFS I DISCS
LA NACIONAL: Santa Anna, 21

EUROPA — BADALONA

«Si ho entenc, que m'afaitin.»
PIRANDELLO
(Telèfon número 13)

La cosa va començar amb una arrencada electro-magnètica per part dels «europeus», digna de fer desorientar al futboler més eixerit, i que no ens hauria sorprès gens si hagués acabat amb un descosit a la xarxa del «Badalona».

Quan feia cosa de cinc minuts que els jugadors s'envestien mútuament, féu la seva arribada triomfal el nou entrenador de l'«Europa», que fou molt aplaudit per la claca, composta pels jugadors del reserva.

L'home anava a engegar un discurs, però com que a les tribunes no hi havia ningú que portés diccionari, ho tingué de deixar córrer.

I tornem al gra.

En Cros, amb penes i treballs i aprofitant una passada taximètrica de l'Alcàzar, va marcar el primer de la tarda.

Però com que els «badalonins» no són dels que baden, i de fútbol en saben una enciclopèdia, varen contestar amb dos cacaus, que en Bordoy encara no sap per on van entrar. (Naturalment!)

I amb un dos a un a favor dels costenys finí la primera part..

El que va passar a la segona, ningú sap a què atribuir-ho, però el cas és que l'«Europa» va començar a fer-ho bé i a fer *maravillas con el balón*, i no varen aturar-se fins a haver clavat quatre disgustos més a en Bru.

Dels graciencs, en Maurici fou l'amo, seguint-lo en mèrits l'Alcàzar, l'Olivella i en Cros. L'Armas, creiem que sols pot donar rendiment com a espantaocells, i al *trio defensivo* li recomanem l'oli de fetge de bacallà.

Els «badalonins», molt bé a la primera part, si bé anaren bon xic de bòlid a la segona.

En Sampere fou l'àrbitre senyor Esteve de quasi sempre.

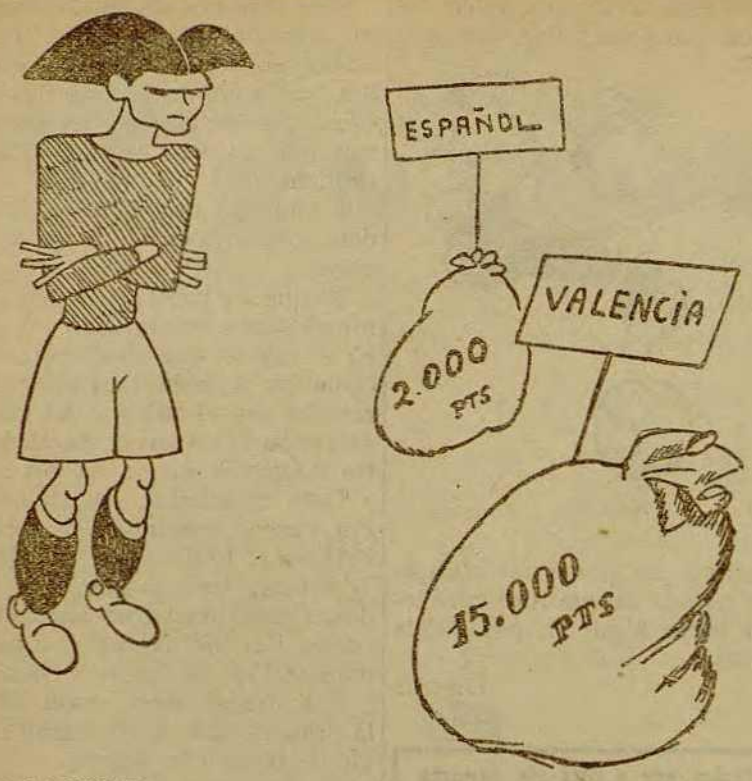
COMTE DIUS

SABADELL — SANS

«La técnica ultrafantástica de las huestes de Greenwell, sucumbe ante los que, sin ser los mejores, no fueron los peores».—E. GUARDIOLA CARDELLACH.

Si algú hagués volgut veure fins on arriba el «Sabadell» en una tarda d'entusiasme, d'optimisme i ganes d'esmicolar pronòstics, sols tenia d'anar a l'estació de Sarrià, adquirir un bitllet fins Sabadell i, una volta allí, anar cap el camp de la Creu Alta, saltar la tàpia i cercar lloc.

Si nosaltres tinguéssim el cor de pa de pessic i miréssim de l'esport solament el caire sentimental, omplíriem quartelles i més quartelles parlant de si la *resurrección* i ens posaríem tan tristos que el que menys se li posaria la pell de gallina i el faríem plorar a llàgrima viva. Però com que nosaltres no som així, en la victòria del «Saba-

EN SASTRE

—Es molt temptador. Si els de Grècia s'enfaden, pitjor per ells. Ja podien pensar-s'ho que un Sastre acabaria fent-los un «corte».

dell» solament hi veiem una gran actuació dels locals i una tarda de bòlid pels forasters.

Començant per la davantera i acabant per la defensa, passant pels mitjos, els de Sans estaven desconeguts. Sols en Pedret va salvar-se del naufragi, malgrat els cinc gols que li van encolomar. Dos en Zamora, dos en Tena II i un en Bertran.

Els vençuts van aconseguir el primer d'un cop de closca d'en Montleóni el segon en Gularons de penal.

Amb els «sabadellencs» hi jugava en Castillo, el discutit migcentre lleidatà, que promet més que un mal pagador.

La nota més sobresortint fou l'actuació de la davantera, Domènech-Bertran-Zamora-Tena Sangüesa, pels «sabadellencs», i la d'en Montleón i Oliveres pels *sansenses*, a més d'allò dit d'en Pedret.

En Casanovas poc va entrar en joc del qual farem menció el *plongeon* amb sotragada, que ben bé podia costar-li la dentadura.

L'àrbitre, malgrat ésser collegiat, va fer-ho força bé. Ho era en Mariné.

IRÒNIC

CASA SIBECAS
EL MILLOR MATERIAL ESPORTIU
Aribau, 35 :-: Telèfon 5031 A.

MARTINENC — BADALONA

Quatre a dos, malgrat guanyar el «Martinenc» a la primera part, però els costenys quan comencen a apretar són uns trumfos.

En Blanco, que lluïa un magnífic ull de vellut, obra de l'Argemí, va acreditar que mereix ésser l'entrenador del club, en substitució d'en Balat, al qual li han donat la llauna. Conseqüències d'haver fet campions als seus *poulains*. El mateix va passar-li a en López, el torronaire, quan va fer campions als minyons del «Júpiter». Es el *sino* dels entrenadors.

Resumint:

Un partido sin ton ni son,
que nos produjo mandra i son.

CACATUA

JUPITER
ATLETIC DE SABADELL

UN ALTRE DIA, GERMÀ

Pel.lícula dramàtica en vàries jornades

1.ª, 2.ª, 3.ª, 4.ª i 5.ª part

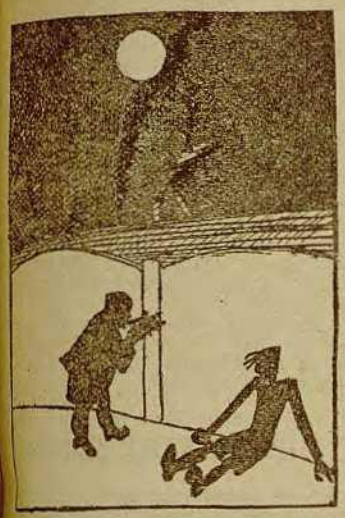
Com en les pel.lícules, la gent tot seguit es va predisposar a favor del dèbil. El dèbil el diumenge era el «Júpiter» i els seus jugadors. Un darrera l'altre anaven caient greument ferits, l'un del carpó, l'altre de la melsa, l'altre del pàdor... En Gisleno es va desencolar un peu que va quedar en estat de reproduir-lo en cera i fer-ne un *ex-voto*.

Els ànims estaven excitats. Les entrades d'en Mota i les aclarides de l'Orti produïen conflictes d'ordre públic, i si no arriba a ésser que tant els poblenovins com els sabadellencs estaven cohibits per l'aspecte aristocràtic de la *manifestación españolista*, la pista no hauria trigat en convertir-se en un match de boxa per equips, i les guspires de foc que haurien produït els punys al fregar amb les closques, haurien il.luminat aquell nocturn de la darrera part i el partit hauria pogut continuar indefinidament. No es celebren concursos de ball de vint-i-quatre hores? Perquè, doncs, no es pot celebrar un partit de futbol continu? L'inconvenient de les porteries tancades es podria solucionar trucant al vigilant, lo qual seria un descans pel porter. Així com s'empelten glàndules de mico, l'àrbitre podria empeltar-se ulls de gat. I com que els espectadors, encenent llumins i cremant papers de diari aviat ho tenen solucionat, no hi hauria inconvenient en què el partit seguís fins a l'eternitat.

El partit va constar de dues parts de quaranta cinc minuts cada una, dues de deu minuts i una de cinc.

Els jugadors que més es distingiren foren en Mota i l'Andreu, de l'«Atlètic», encara que el primer va pecar d'un excés de mala entranya i el segon va tenir un rodament de cap que li va costar un gol. Del «Júpiter», començant per l'Orti i

acabant per en Montoliu, tots varen lluitar amb braó, i essent nou i dels nou un parell de sencers, va-

El senyor Arribas interpretant un «Nocturn» de Chopin

ren tenir a ratlla als sabadellencs, no deixant-se dominar ni un moment.

El dia que es repeteixi l'encontre, recomanem als espectadors que s'hi portin una fiambrera i un cabre.

DOVA

BARÇA — GRÀCIA

Amb bastanta gent a tribunes (les populars gairebé plenes, i xiulant el xiulet el senyor Castillo, que demostrà ésser tant o més dolent del que la gent es creu, es començà el partit, que va ésser més interessant del que es podia suposar. L'Scarone no hi era i en Sancho tampoc, que foren substituïts per en Pujades i l'Elies.

En Platko va fer-ho com sempre, treient unes pilotes que ningú ja creia gols segurs. En Sarroca i en Walter es van entendre bastant i amb les seves entrades aviat sembraren pànic entre els llagostints, que, llevat d'en Sastre, no s'hi acostaven ni per equivocació. L'Elies va fer el millor partit des de que un servidor de jo el conec. Va fer joc científic, estil Sancho, i tant amb el cap com amb els peus va jugar molt bé. En Torralba, marcant a l'Orriols i treient el geni va delectar al *respetable*, i en Carulla també va complir. En Piera, molt bé; l'Arnau gairebé no hi va ésser gens. En Planas, *sin convencer*; en Pujades, bastant bé, i l'Alcàntara i en Sagi, divinament. Ja veuen que no podia anar més bé.

Del «Gràcia», en Palau, en Sales, l'Orriols i en Sastre. Dels altres, val més no parlar-ne. En Gallard es veu que el camp li venia gran i trobava que en Walter entrava molt fort.

Els gols del «Barça» els feren el primer l'Alcàntara, després sucà en Sagi, el tercer en Pujades i l'últim en Piera. Val a dir que tots quatre varen ésser molt bonics i que si en Pujades s'hagués decidit a xutar, potser en lloc de quatre haurien sigut vuit.

El del «Gràcia» el feren en una combinació amb en Torralba en Walter i en Platko. Va ésser una cosa de les més complicades que hem vist i que deixa *muy por debajo* les filigranes d'en Padrón.

XUMBA

MANRESA — EUROPA

L'«Europa» sembla que ha trobat l'equip que es deixa pegar, i aquest és el del «Manresa».

El *pleno* del primer de l'«Europa» va anar a jugar a la terra dels del «Citroën» i va guanyar per 5 a 1, fets per l'Armas (2), en Cros, en Pellicer i el «nebot de l'oncle».

Diuen que l'entrenador ha quedat meravellat i que aquest resultat l'han enviat a Praga, perquè el tinguin en compte a l'hora de fer els programes.

OCA

De tot Catalunya

DES D'OLOT

Sidralistes olotins, podeu estar de enhorabona. El senyor Dova i els seus «secuaces» han aceptat les meves proposicions i, per tant, no tinc inconvenient en escriure en el XUT!; altrament, no ho faria. Dec assabentar-vos de que les condicions són immillorables: correspondència a càrrec meu, abonament per part meva de quinze centimets de l'ala setmanalment per a comprar el

En Torralba.—Es a dir, que després que us heu fet la barba de «calderilla», voleu guillar a Nova York? Ja feia bé aquella vella, que no es volia morir mai!

XUT!; un carnet per a entrar d'arròs al cementiri i solidari de totes les bestieses que digui.

Endavant, ja m'agraden i, per lo mateix, la setmana que ve ja començaré a dir-ne de fresques.

* * *

Dos mots al «Girona». Haveu vist al «Palafrugell»? Tres a un amb el «Júpiter». Ho veieu, pretensiosos? I vos creieu ser lo millor de la província, eh? Ah si no tinguéssiu la paella pel mànec, pobrets! Fins el «Gratallops» vos encolomaria derrotes!

COP DE SABRE

A. SANROMA
Balmes, 62 : Barcelona
CICLES
MOTOS
Accessoris
ARTICLES
PER A ESPORTS

DES DE VALLS

El perillós extrem esquerra Martinet està d'allò més capficat amb motiu del càstic imposat per el Comité de suspendre'l per dos anys per haver fet algunes «carícies» als seus components. L'acompanyem amb la pena i celebrarem que prompte el poguem veure repartint «castanyes» en els partits.

L'amic Tófol ja fa punta al llàpiç per fer un nou «quadro al oli».

* * *

Els del club degà han girat la truita. La pilota l'han convertit en bicicleta, i veient que això els hi rendeix més, pensen dedicar-s'hi de ferm. La primera cursa que celebraren en la pista del camp de la cerámica fou un èxit de *taquilla* i corredors, que hom assegura que en aquest pas arribaran a fer la volta al món.

Els directius del novell «La Muerte i Olla» estan fent càlculs per celebrar alguna novetat en el camp dels pins.

El exsecretari de la «Suerte» l'han rellevat del càrrrec, per quin motiu el xicot s'ha aprimat i està trist. El seu substitut, que estudia per mestre, assegura que és un jove de recursos, cosa que es notificá al seu president donant voltes pel pati.

PERE GARRAFES

DES DE MOLLET DEL VALLES

Vilafranca, Lleyda, Girona, Sant Feliu de Guíxols, tot a l'aigua. Ara diuen de Manresa. Comprenc, senyor Alseda, que de geografia comarcal en va bastant enterat; del que es veu que no n'entén res és de l'hora que han de agafar el tren.

Setze gols a favor—record de la temporada— es marcaren el diumenge entre les *huestes* del primer i segon.

No sé si és que progressen o juguen amb neules; jo tiraria per això últim, doncs, *a la cuenta*, ni eren afederats, i ull viu amb això, perquè si no ens clavaran una multa que ni que ens empenyem els calçotets la podrem pagar.

A les reunions de Junta comença a haver-hi mar de fons; algú ja n'està tip, i tot per culpa d'un individuo que ens està prenent el pel i els quartos; però que a més d'un se li ha ficat la seva paveria al cap i el creuen com uns cadellets. Santa innocència!

S'està confeccionant el programa que és un gust. Però tot al contrari d'aquella lista que ens va fer tornar la boca aigua i, per tant, fet tot de la magnífica Junta.

Ens voldria dir, senyor delegat, quina és la feina que el «Mollet» li ocasiona per a que tingui de donar-li tant respectable suma?

PENALTY

DES DE SANT FELIU DE GUIXOLS

El «Girona» complet (onze jugadors, sans i bons) fou batut per l'«Ateneu Deportiu» per un a zero.

Apreneu a llevar-vos el capell, company Cop de Roc!

* * *

Els sidralistes ganxons estan encaparrats per esbrinar qui és en «Corre-cames»; el *pampero* està enfurismat i ens amenaça; tothom es mira de cua d'ull, maliciant de tohmom, i nosaltres tan bé que el coneixem!

Ara va bé! Vinga *grana*!

* * *

A ca la Lodia s'ha fet fosc. D'aquesta feta l'«Ateneu» no sabrà què fer-ne dels quartos. Els creditors, que no són pocs, ja senten picor a la mà dreta, com a senyal de rebre *calé*.

Ha arribat el temps de les vaques grasses per al futbol ganxó! Ho celebrem.

CORRE-CAMES

DES DE REUS

He sentit a dir que *oportunamente* els flamants exdelegats Mella i Dependiente visitaran els nous terrenys.

Per acompanyar-los han sigut designats el pes Colomí del Consejo, xicot que quan treu el gènit es pitjor que la pólvora, i el noi Ros, que des de algun temps venia fent la papallona pels voltants del rellotge.

Han sigut cursats cables a Llofriu i Puigdufí per a que vinguin les respectives bandes municipals a amenitzar tan solemne acte.

Hi haurà elevació de globos i una traca confeccionada expresament per un del país del cacau.

No se invita particularmente.

El partit jugat al camp dels *Marianitus* entre els «Roure F. C», del «Gràcia», i una selecció (diem-ne selecció?) del «Reus Deportiu», va resultar bastant melindro, car el «Roure» talment semblava qu'estés corcat i els de la selecció cada u anava per ell, sobretot en Fort.

El que ens va fer passar algun rato bó van ésser les estirades inútils del porter del «Roure», puix encara no veia una ombra que ja feia el peix.

Tot plegat 7 a 2 a favor dels de casa.

Recomano a en Paquitu que's compri uns guants de paper de vidre; potser així podrá evitar que se li escapin les bimbes; al mateix temps dec dir al nostre extrem esquerra que quan jugui es tregui la cotilla i que si vol continuar corrent més que la pilota, que se la lligui amb un fil a la cama.

* * *

Per fi he pugut empalmar un fil al mateix quarto de la grimegia i la primera nova ha sigut que portem recaptades 25,000 pàfies i que un sol senyor n'ha esquitxat 4,000.

Si tenim en compte lo que volíem recaptar, no arribem ni a la quarta part; però és allò: *de lo perdido saca lo que puedas*, car ningú deixarà de recordar que la mala lluna dels senyors del Pot ha fet més mal que una pedregada.

Que el de les 4,000 de l'ala tingui imitadors, és lo que en Coet de Pet desitja i que consti que ho dic com a bon reussenc.

Tot ha sigut anunciar la reunió per canviar els membres del «Pot» com a «Fede» aixecar la desqualificació de camp.

Volen res més casual?

En Coet de Pet va jurar davant de 27 gitanos que sempre diria la veritat.

Per inaugurar-lo està contractat el més equip «Daring», de la «U. S. Sans». Vostès el coneixen? No? Doncs jo tampoc.

Que potser volen fer la pau dels lets que han recollit aquesta temporada. Ja cal que's lliguin les espardenyes, avui el més ruc vola.

COET DE

DES DE SANT ANDREU

En els darrers partits jugats hi va haver una nota semi-humorística que no se l'esperava; va ésser contra el «Júpiter».

Aquell defensa del «Júpiter» que va una mala jugada a en Coma, li va sortir malament, puix l'extrem-esquerra de la «Unió» és pacífic; però com que el va empipar de debò, li ensenyà el que és un directe, un croxet i tot l'art del boxejador, fins que va arribar a l'extrem que el «defensa» no és pogué defensar i que per poc que queda K. O.

Res; ara, des d'en Nespleda a en Sallarès (que és dir molt), li tenen un gran de respecte, que no fos cas que amb un directe el respectable físic anés a passeig.

* * *

Així com abans els programes eren bonics, ara han perdut tota la finor.

Res, que molts s'acontenten amb llegir-ne la meitat.

Y esto es verdad pura y fina,
como comparar a dos,
que son Coma y Grau, que a Roma
le hicieron ver la madrina.

No cal dir que els que llegeixen el programa també es passen aquesta part d'art (modèstia a part) per alt.

JOAN

ESCUELA MILITAR
"MONTSERRAT"
PARA SOLDADOS DE CUOTA
Información gratuita sobre
la ley de reclutamiento
Plaza del Teatro, número 3
(Rambla de Santa Mónica)

DES DE MANRESA

El «Flor de Lis» està ensopit. Es que això de no poder quedar campió del grup l'amoïna de debò; fins el seu digne president s'ha aprimat i ha perdut les ganes de buscar el cos al «C. E. Manresa».

Hom troba a faltar aquelles paraules de doble sentit que amablement es cruven aquestes dues entitats.

Otro día será.

ESPARTACUS

DES DE MATARO

L'«Iluro», aprofitant dues dates que tenien lliure el seu terreny de joc, va apressar-se a oferir-los a la «Fede» per si li convenien, ja que hi havia dos emparats que s'havien de resoldre dintre poc; però aquesta ha fet el sord; han passat les dues dates i els dos partits també; l'un es féu al camp del «Badalona» i l'altre està assenyalat pel dia 28 al camp de l'«Español».

I doncs, «ilurencs» de què us serveix tenir un delegat a la «Fede»?

* * *

Per fi al Grup de Promoció Llevant ja tenim campió; el «Granollers», després d'un gros treball penós fora dels terrenys de joc, apurant tots els mitjans imaginables, ha aconseguit conquerir-lo, batent al «Canet», el seu rival, que en lluita desigual, per forçades absències de tres dels seus bons elements, ha sigut vencut, després d'aferrissada lluita; de poder arrenglerar tot l'equip el «Canet», més de Granollers haurien tingut de suar més la cansalada i potser a hores d'ara no serien campions; no els càpiga cap dubte.

Ara que ja són campions, a veure on ambaran; tandebò arribin lluny, però lluint noblement sobre els terrenys de joc i no com fins ara han fet; això, encara que es guanyi, diu molt poc en favor del que ostenta un títol.

Per tant, salut i sidral i que aprofiti.

* * *

Aquest dia vaig veure un cicler novell que feia unes esses com una casa i sobre la màquina hi anava amb una posició i un estil que feia trencar de riure a tothom; tractant-se d'un novell, no és estrany; però si ho és tractant-se d'un gran (però petit d'alçària) *esportsmen* que practica varis esports, i que malgrat fer tant d'exercici corporal, son físic no millora el més mínim, ans al contrari, em penso que es torna més petit i desmunit. Allà on pertany i mou molt d'alarull, justificant aquell adagi que diu «com més petita la nou, més remor fa», i ha donat proves paleses, això sí, aquí m'inclino de què té la cara molt dura.

A tots els que endevinin qui és aquest personatge, tenen pagat un sidral a Canaletes.

QUICOF II

L'ESTISORA

SALMERÓN, 89

Gran chic i elegància
Sempre les últimes novitats :: En casos urgents trajos en 8 horas

CASA DE CONFIANÇA

DES DE SITGES

Ja som aquí perquè hem arribat. Com a començ de festa parlarem quelcom de la crisi del C. D. Sitgetà.

La crisi de l'esmentat cercle local és deguda a vàries causes; la principal és el fogano, que ara s'ha acabat del tot, i falta de jugadors i de públic, que és lo principal, influeix bastant això últim amb motiu del comportament del directiu rey Vamba, puix cada partit que hi ha se les dóna a moure la llengua per naps o per cols, essent un vertader miracle que no hi hagi clatellots en el darrer partit entre els infantils locals i el Vilafranca; sort dels últims, que es feren càrrrec dels nervis del Vamba i li varen recomanar molta tila.

* * *

Mereix el més sincer elogi el senyor Cubillas per la voluntat que porta al club en aquests moments tan crítics, car fins fa de refli i tot (encara que perderem amb això i tot), proposo que's posi el seu bust en el camp, i no ho dic perquè hi ha herba...

* * *

Cada club esportiu té el seu *botones*, però com no porten gorreta, cal nomenar-los: el «Sitgetà» té en Pau-xic i el «Natació» té en Girona.

* * *

Són els desitjos de la Directiva concertar partits amistosos amb el «Vilanova» *para remediar la situación*; però els llunàtics ja comencen a *verlo* i es diuen entre ells: «Ara serem campions».

MARRAMAU

La Reformadora

Única sastreria en què es giren al revés trajos i abrics i es fan tota classe d'adobs a mida-Trafalgar, 9, 1.er (prop plaça d'Urquinaona)

DES DE GRANOLLERS

Sensacional reportaje! Aquesta nova sí que causarà sensació. Estic més que segur que farà trontollar tota la nostra afició pilotaire. L'Espieta, un cop més s'aferma. El cas és el següent: dintre de poc, més aviat del que sembla, tindrem una nova botiga de pilota; en aquests moments ja està formalitzant-se tot i amb tota serietat.

La botiga de referència s'instal·larà en un dels barris extrems de la nostra ciutat de la part de dalt; formaran part del *trust* personalitats com els germans Illes, Torroella, Aymerich, Rosquellas, Lamarca, Morell, Ambròs (Bakliri) i altres de reconeguda vàlua, els quals, en una reunió preparatòria, acordaren fer els treballs necessaris per a portar a terme tan transcendental esdeveniment futbolístic.

En l'esmentada reunió, en la qual L'Espieta hi tenia molt ben muntat un servei d'informació, va poder recollir la impressió de què tot ja és un fet. El camp de joc, per ésser ben situat, reuneix totes les condicions; de pessetes no en faltaran; d'elements directius, tampoc, comptant ja amb la llista dels que assistiren a la reunió.

Els jugadors amb què compten són legió, entre ells varis elements descontents i agreujats del «Granollers S. C.» de la «Penya Esportiva», i, a més, tindran els que voldran del «Barça», puix en Torroella, ex-atleta del mateix, té valuosos elements, els quals se li han ofert.

Es a dir, que els sidralistes ja saben des d'avui que en la nostra ciutat, dintre de poc, començarà la competència entre els de dalt i els de baix.

* * *

Un savi de Vilatrista. A cada poble en tenen. En el nostre, ara de poc, se n'ha descobert un de nou. Saben qui és? En Garrell R. Jo no li volia donar belligerància, però fa tant el mec, pobre noi, que bé val la pena que li digui que no presumeixi tant, dient a tothom amb qui parla que si és ell L'Espieta, que si fa i desfarà... No veus que el dia que jo en persona em dongui a conèixer et posaré en ridícol?

* * *

Els de l'«Iluro», de Mataró, jugant amb els nostres, els endinyaren només que quatre gols. Tots els nostres corresponsals dels diferents diaris, diran que estaven *grises*, que *el santo lo tenían de espaldas*, que *los postes sirvieron de Providencia*, i apreta que fa fort, i davant d'això jo diré que quasi tots estaven fets uns mandres, unes pepes i tot el que vulguin. Jo, acabat el partit, els penjo vius.

L'ESPIETA

DES DE GIRONA

Diumenge passat van jugar-se a la «província» de Girona els partits eliminatoris per anar al campionat de Catalunya.

A qui va tocar-li fer el salt va ésser el «Port-Bou», aquell famós ex-equip de primera categoria, puix els immortals en van encolomar tres a zero a en *Serafín el pinturero*.

Res: com que era el Ram, els gironins obsequiaren amb un tortell als fronterissos.

* * *

Mentre els nois de Girona atunyinaven a Figueres *a los niños* del «Port-Bou», a Girona el «Palafrugell» derrotava als lletugues dels ganxons.

El «Sant Feliu» va rebre de dues maneres: Primera: cinc golets a un; i segona: uns nassos nous a en Palalú, que l'autor fou en Miquel del peix fregit, donant un espectacle no gaire bonic, i l'amo del xiulet, noi de tota bondat i enemic de *matones*, va expulsar-los del camp, dient-los que allò era un camp de fútbol, i no un *ring* de boxa.

Què hi diran a això els senyors federatius?

COP DE ROC

CICLES

J. BENEDID

Telèf. 243 A. — Aragó, 270

ESPORTS

DES DE VIC

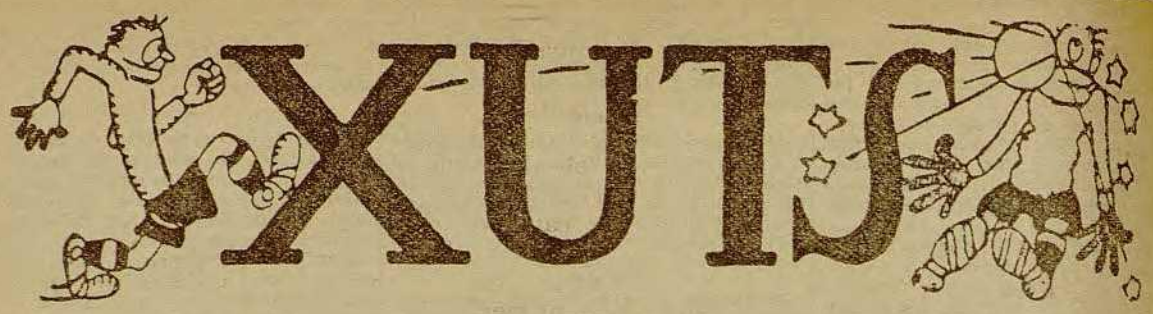
Vista la tan nombrosa concurrència que va diariament al café del «Vic F. C.» *a fer marrixa*, el cafeter s'ha vist obligat a engrandir el presupost dels gastos, llogant un altre actiu i decidit xerric per ajudar-lo. No és veritat, senyor Mas?

* * *

En Jan assegura que el «F. C. Taradell» es vol federar; el «Collsdetenas S. C.» també es federarà per entrar en campionat, segons va dir-nos en Palló un dia que *los obreros sin trabajo* vàrem anar-hi a fer un jornalet de tarda. Corren rumors ben informats sobres la federació del «C. D. Vilalleons», i a ésser la notícia certa, ja queda en desús aquella pregunta tant coneguda com antiga que tots feiem... i els *Marianos* amb qui jugaran el vinent campionat?

En parlaré un altre dia.

TIRITS

Aquest estiu cobriran les tribunes del camp de l'«Español».

La coberta serà de cartó-cuiro, amb travessers de ferro.

Es el que deia en Bru:

—*Ya que no hemos podido nunca verlas cubiertas de espectadores, las cubriremos de cartón.*

〰

L'«Español» també tindrà equip professional, i, segons ens han dit, l'únic foraster que hi tindrà un lloc serà en Padrón.

L'Oramas i en Gonzàlez seran facturats a gran velocitat cap a Canàries.

Diu que d'ara endavant, a Canàries, per facilitar l'exportació, els que no surtin bons els canviaran.

〰

Per tal de fer la llesca a en Patxot, uns quants advocats i procuradors socis de l'«Español» s'han ofert per defensar gratuitament al director del XUT! el dia que tingui lloc la vista al Palau de Justícia.

La Junta del «Barcelona» no les té totes i tot és recomanar prudència a en Patxot perquè tem el retruc.

Si la cosa segueix endavant, el dia de la vista convidarem a tots els sidralistes perquè s'hi facin un tip de riure.

〰

Segueix l'èxit del nostre extraordinari.

En Torrents, del «Vic», ve cap a Barcelona, i en Cervera, del «Granollers», els deixa, una volta finit el campionat.

Seguirà la llista.

〰

—Tenint en Garrobé, no ens preocupa en Muntané.

Paraules històriques del senyor Deop.

I en Fontanet, fent-se illusions.

〰

El «Júpiter» ha sigut apallissat pel «Palafrugell».

I el 4 i 5, el «Palafrugell» juga amb el «Poble Nou».

Pel que es veu, els «palafrugellencs» volen decidir l'hegemonia de la barriada.

〰

Al cafè del «Tívoli», amb la seva aparença pacífica, s'hi conspira.

Hi conspiren uns del «Barcelona» contra la porteria del «Sabadell».

Casanovas, ja et veig a Amèrica!

Els de l'«Ausa» es queixen de certes irregularitats federatives.

Ja en parlarem.

〰

Ens diuen a cau d'orella que en Surroca està desqualificat.

I així com trobem encertat que pels partits de campionat particular jugui, és injust que prengui part en encontres de cara a la *taquilla*.

Car aquell sistema de fer-ho és mesos de càstig després, a l'estiu, és ben bé una presa de pel.

Veritat, Sojo?

〰

En aparèixer al camp l'entrenador de l'«Europa», va ésser saludat amb una ovació delirant.

I un «xistós» va posar-hi la nota còmica:

—Això és diumenge de ram. Després vindrà la Setmana Santa...

〰

Durant el partit «Europa» «Badalona», vàrem tenir ocasió de parlar amb el nou entrenador de l'«Europa».

El senyor Heinlein, que de català no sap més que la manera de riure, ens digué:

—Krrogs (vol dir en Cros) me parese muui lengto; Olivella me parese muui lengto... Pelaó me parese muui pesado.

—Caram! I doncs, com s'ho farà?

Heinlein somriu.

—Oh! Yo cocnoser un megatodo tres haiglaguith! Yo interjertar glangdulas locomotora...

Vàrem apretar a córrer sense voler saber res més.

〰

A en Santolària no li proven els aires sabadellencs i se'n torna a Egara, i en Mota es fa l'ullet amb els veïns.

Ai, Germà, si no t'espaviles!

GRAN SASTRERIA DEL PADRÓ

16, PLAÇA DEL PADRÓ, 16 — BARCELONA

CAMBRERS! Secció de venda exclusiva de robes pel vostre treball

Jaquetilles i armilles d'alpaca : Americanes
Guerreres blanques : Pantalons : Etc., etc.

Davantals qualitat immillorable

Mides: de 100 centimetres per 108, a **3'75 ptes.**
» » 110 » » 108, a **4'10** »

SECCIÓ A MIDA

Proven aquesta casa: quedareu client. Ho garantim

El «Sabadell» va a Manresa amb quatre suplents; el «Terrassa» hi va també amb quatre.

I d'això el mai prou ponderat Riacu en diu *equipos completos*.

El que pot la passió...

~~~

En Montoliu, quan torni a actuar, ho farà amb els del «Martinenc».

Això no vol dir que amb el «Júpiter» hi faci el partit de comiat.

~~~

En Vidales ha debutat amb l'equip de Terrassa.

I la seva actuació, com la d'en Castillo, no ha sigut pas un èxit.

A falta de Guasp, buenos son Vidales.

Qui no s'acontenta, és perquè no vol.

~~~

Quan el XUT! va fer córrer que en Garrobé venia a l'«Europa», l'Abril va cuitar a desmentir-ho.

Ara que el XUT! ho ha desmentit, el que ho fa córrer és l'Abril.

Si es creu que per aquest mitjà aconseguirà que no ens en enterem de què en Vinyes, de la davantera d'un club *provinciano*, ha rebut proposicions per ocupar el lloc de n'Olivella, va equivocat.

En aquesta casa ho sabem tot.

~~~

Segons el *Ciero*, el partit «Europa»-«Badalona» va ésser *un gran partido*.

El Diluvio ja ho rebaixa una mica, i diu que *jugaron un buen match*.

I el *Baúl Deportivo* ens diu que *el partido fué regularcillo*.

Estem esperant que surti algun *órgano vital* i ens digui que el partit va ésser una m...

Llàstima que la *Cornada* sigui al Cel!

~~~

Per fi els socis de l'«Europa» han donat fe de vida i han aplaudit al seu equip com es mereix. Aquell magnífic gol d'en Cros els va fer sortir de l'ostracisme i la ovació va fer trontollar el camp.

Per fi!

La Junta Directiva de la «Unió Deportiva Girona» havia iniciat gestions per a portar altra vegada al camp de Vista Alegre el primer equip del «Barcelona», però la resposta que ha rebut ha sigut un «NO!» categòric i definitiu.

Es el que deuen pensar els blau-grana: «La primera vegada que hi vàrem anar, l'«Europa» ens en va clavar un i ens va eixampar el títol; la segona, ens van clavar dos carquinyolis al reserva, amb en Platko i tot; la tercera, tres cacauets a la xarxa del primer complet; així, a la quarta... ens en tocarien quatre!»

Ca, barret!

~~~

A l'entrada del camp de l'«Europa» dijous passat hi havia safates.

Si el soci de l'«Europa» no mor màrtir, ni mai!

~~~

Se'ns diu que en Cella anirà també de *tournée* cap a Praga.

Amb un rètol a l'esquena que digués «fràgil», creiem que causaria sensació.

~~~

D'ara endavant l'Oramas jugarà de davanter-centre a l'«Español» i en Mauri d'interior-dreta.

Ho sentim pels de *L'Esport Català*, que ja tindran feina.

~~~

Pobre *Paco* Bru! Ço que li passa és per escriure'n un romanso.

Res: que el xicot es veu tan malament, que demana la jubilació.

I el més trist és que hi ha qui es nega a donar-la-hi.

Que sigui ço que més li convingui.

~~~

BAR XUT!

Milà i Fontanals, 39, Tordera, 44-Telèfon 2477 G

El Bar dels sportmens

Billars Quintet

XIRI-NOLA-JAZZ

BARCELONA (Gracia)

Veient que amb els d'Amèrica no s'acaben d'entendre, en La Riva pensa enviar a l'altre món a un emissari, per a que ho arrangi d'una vegada.

En Trabal ja té a la closca córrer terres americanes. Un desengany pot matar-lo.

~~~

En Saprissa ja està bo, però ara no el volen posar a l'equip.

Diuen que en Portas i en Canals ja ho xafen prou bé.

No hi ha dret, oi, *poliesportivo*?

~~~

En evitació de nous ferits i altres partits nocturns, creiem que en Plantada i en Germà decidiran partir-se el silló federatiu com a bons germans.

L'estalvi d'àrnica serà considerable.

~~~

En Sami s'ha acreditat de polític excels.

El *timo* de Nova York, fet amb combinació d'uns quants amics, ha donat els efectes esperats.

Els socis sols esperen que surti per cobrir-lo de llorer i aplaudir-lo.

Els que no estan massa satisfets són els periodistes que li varen fer de palanca.

En Pep és maquiavèlic. No en va és deixeble d'en Cabot.

~~~

Ens temem que, ben pensat i debatut, a la fi en Sami tocarà el dos cap a la terra d'en Coolidge...

Com que allí també jugarà amb un «Barcelona», allò que va dir que no jugaria com no fos al «Barça», quedarà en peu.

~~~

Sembla que el *guardameta internacional* ha dit que si enguany l'«Español» no queda campió d'Espanya, se n'anirà a l'estranger a fer forrolla.

I com que els de l'«Español» no saben negar-li res, són capaços d'arribar a campions sols per complaure'l.

~~~

També els de la «Real Unión de Irún» volen anar a Amèrica.

Ignorem si el «Fortpienc» té, així mateix, aquest propòsit.

En Josep Maria Mateos, des de les columnes de *La Gaceta del Norte* i en article titolat «Marcelino Aguirrezabal. — El cálculo matemático aplicado al futbol», diu, entre altres coses no menys interessants:

«*Pasaba totalmente inadvertido. Yo, como futbolista, sólo le recordaba en una tarde que hizo de juez de línea, fuera de Bilbao. Fué en un match tempestuoso. Le lanzaron piedras, y un espectador dijo al ver su cara de pocos amigos*: «¡*Cómo se indigna Chirri*!»

»—¡*Hombre, ese es Chirri*!—*dije yo*.»

Caram, quin descobriment!

I escolti... i perdoni la confiança que ens prenem. No li va venir cap embòlia de resultes del descobriment?

Més avall, el mateix senyor, i en el mateix diari, diu:

«*Si aquel hombre lleva unos cabellos largos, se agitan éstos fieramente, como si fuera un ciudadano de las selvas*.»

Analitzem, Quimeta:

«CIUDADANO. — *El vecino de alguna ciudad. El que goza de los derechos civiles*.»

Ciudadano de las selvas?... Mau! A fe de Granota que no ho entenc.

〰

Diàleg sentit el dissabte a la nit, a la Rambla:

—Veus, aquell?

—Sí.

—Es en Pasarín.

—Caram! Quan ha arribat?

—Crec que ahir. I demà al matí se'n torna...

Aquí s'acabà el diàleg.

〰

CAP I CUA

Famós restaurant per la seva carta apetitosa els seus coberts suculents a 3.50 pts. i els seus abonaments senyorials

Especialitat en Banquets

Concertistes tarda i nit

Diputació, n.° 202 - Telèfon 2230 - B

Retallem de *La Defensa*, setmanari que es publica a Vilanova, un tros d'una ressenya excursionista:

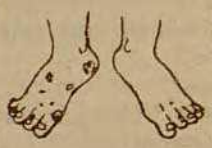
«Ric tanmateix en esveltesa i originària excelsitud fervent esguard inquiridor travessa en ràpid vol severa nau plascèvola copsant bruníssima, amorosa faç de miraclera Verge humil, escondit tresor, fragant dins gelabrides valls pirenenques. Enmantellada de blanc ropatge diàfan, Ella aclareix sovint àgil esperit del romeu amb irradiadora emoció vibràtil, talment com el pur encís de primiceres congestes retrobades—aquell matí suau—amb perfumada delícia ingènua.»

Els llegidors tenen dret a una estada al manicomi, d'arròs.

〰

ULLS DE POLL

Jamai en patireu, si proveu el famós

Callicida Cercavins

De venda: Farmàcia Cercavins: Unió, 5

〰

L'«Stadium» i el «Deportivo» d'Oviedo s'han unit i volen que en Zabala vagi a reforçar *sus huestes*.

Però en Zabala no es vol deixar perdre un viatget a Amèrica.

I fa bé...

〰

Durant la celebració del *pleno* del Regional, en Moles es va alçar i amb posat solemne va declamar:

—Ja que la selecció catalana té el compromís d'anar a Praga, tenint en compte les paraules d'en Guardiola, que va dir allò de l'*equipo del Europa con ligeras variantes*, jo proposo que s'atorgui a l'«Europa» la representació de Catalunya.

...I demanin. Rialles, copets al llombrigo, sanglots, caragolaments de ventre, etc.

El *jolgorio* va ésser dels que fan època.

CAMISERIA

FITO

JAUME I, II - BARCELONA

Extens assortit en teles per a camises — Corbates crespó, 3 ptes.

Sensacional!

«L'Oramas anirà a Canàries?»

Sembla que la Federació Canària està disposada a costejar el viatge.

«Si la Federació Canària no costegés el viatge, l'Oramas aniria a peu?»

Si depèn de la Directiva de l'«Español», sembla que és un fet.

〰

L'Izaguirre, porter del «Real Sociedad», de Sant Sebastià, campió *amateur*, a més a més del joc de pilota al *remonte*, es retira del fútbol per dedicar-se com a professional al seu esport predilecte.

I el *Baúl*, que sempre està al tanto, publica la caricatura de l'Eizaguirre, l'antic porter ja retirat, i li atribueix ço que ha decidit fer l'Izaguirre.

Ja tenen pupilla, ja, els «vagulaires»!

〰

El dia 14 del proper juny tindrà lloc a Tarragona el judici oral contra l'Olivella i en Pelay, acusats de *desacato a la autoridad*.

Per si els engarjolen, el soci de l'«Europa» ja es prepara a pagar noves quotes extraordinàries, pro-presos.

〰

Els negocis del «Manresa».

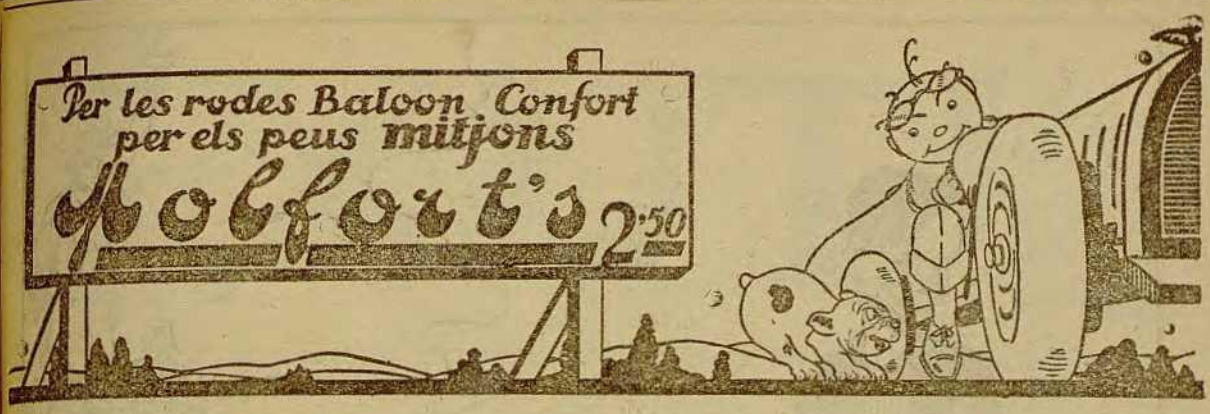
El primer del «Sabadell» va anar a Manresa amb la condició de cobrar mil pessetes i una visita del «Manresa» a Sabadell, sense tocar-ne ni cinc.

Fet i fet, encara els en sobrarán per comprar-se onze «Citroën» més.

〰

Sembla que, decididament, en Gallard i en Solé són del primer del «Gràcia».

Val a dir que s'ho mereixen.

Retallem de *Las Noticias*:

«*El próximo domingo se jugarán los siguientes partidos de campeonato de Fútbol: Unión Deportiva Gerona contra Palafrugell F. C., y Palafrugell F. C. contra Ateneu Deportiu de San Feliu de Guixols.*»

No sabíem que a Palafrugell fossin tan espavilats.

〰

Ens han assegurat que en Zamora, del Vallès, no es mourà del «Sabadell», i que en Mota tampoc de l'«Atlètic».

Es el que deia un directiu del Sabadell». Costant-los el Zamora els dos partits a Múrcia, ves si s'han de llençar i posar-hi en falta.

〰

Quan sentin parlar d'un partit de desempat, ja cal que avisin a l'hospital, a la Creu Roja i a la parròquia.

I si en el desempat no s'hi disputa res, amb més motiu.

〰

En Plantada està orgullós dels seus. Diu que amb nou en té prou per a posar a rotllo als altres.

Bé, sí, però tanmateix onze fan més feina.

〰

L'«Español», a Lleida, va fer *una brillante exhibición*.

Jo, d'en La Riva, traslladaria el camp a Masquefa o a Pineda.

Així, potser, el conjunt hi guanyaria.

〰

La Hoja Oficial, a en Papell també li diu Papel.

Què hi farem, Mare de Déu!

A la façana de *Las Noticias* els rètols van en augment cada diumenge.

Ara toca en Roldós els avantatges de tenir pisos per llogar.

〰

El «Barça», amb l'Scarone i tot, va fer el diumenge, a Les Corts, allò que ara els cronistes en diuen *una mediocre exhibición*.

Planyem de tot cor als incondicionals que es tenen d'empassar tan amargs tragos!

〰

L'Alcàntara s'ha ficat al cap tornar a ésser el «perforador» d'abans.

I per demostrar-ho, «per-fora» però no li aprecien el mèrit.

I la processó va *per-dins*.

〰

Veure en Torralba d'exterior dreta és més distret que en Sancho agenollant-se per a fer una passada.

Paraula.

〰

En Sastre, el diumenge va estar fet una pepa.

Si serà una maniobra per a que no el trobin a faltar?

Maquiavèlic!

〰

El «Gracia», a manca de campionat, ha arrambat amb la «Copa Domingo».

I són molts els socis que volen proposar que el primer trago el begui en Gallard.

〰

En Montesinos va anar a Lleida a reforçar l'equip local.

I l'equip local, com és natural, va perdre.

No podia fallar.

Es el seu *sino*.

«En Sagi anirà a l'«Español»?»

«Don Arcadi fuma regalèssia?»

«Mossèn Lletuga es passa al protestantisme?»

«L'Scarone és aficionat a la manilla?»

Comprin *La Noche* de qualsevol dia; els ho preguntaran.

L'hora del correu

Life.—Diu que li agradaria alternar amb nosaltres? Pot passar per la Redacció un dia sí i altre no. Es la única manera d'*alternar*.

Llangardaix, Tòfol, Quirlus Canto, Cucurulla, Cap Gros.—No hi caben.

Rob-Hellon.—Li preguem que passi a corre-cuita a recollir el seu escrit. El cove no el vol.

Quicoff.—Si les dotze quarteles es reduïssin a dues, i les tres centes faltes d'ortografia es reduïssin a una vintena, encara ens entendríem.

Amores y Amoríos.—En Taujà hi era. El que va passar és que estava més pel *potente altavoz* que no pas pel partit i va ficar els peus a la galleda.

K. Simiro.—N'hi reproduirem un trosset, perquè vegi que som condescendents:

«Infeliz
De vista corta
Que buscabas comer torta
Te creiste ser un as
Y hoy te ves hecho una pepa.»

No podem resistir la temptació de contestar-li en vers:

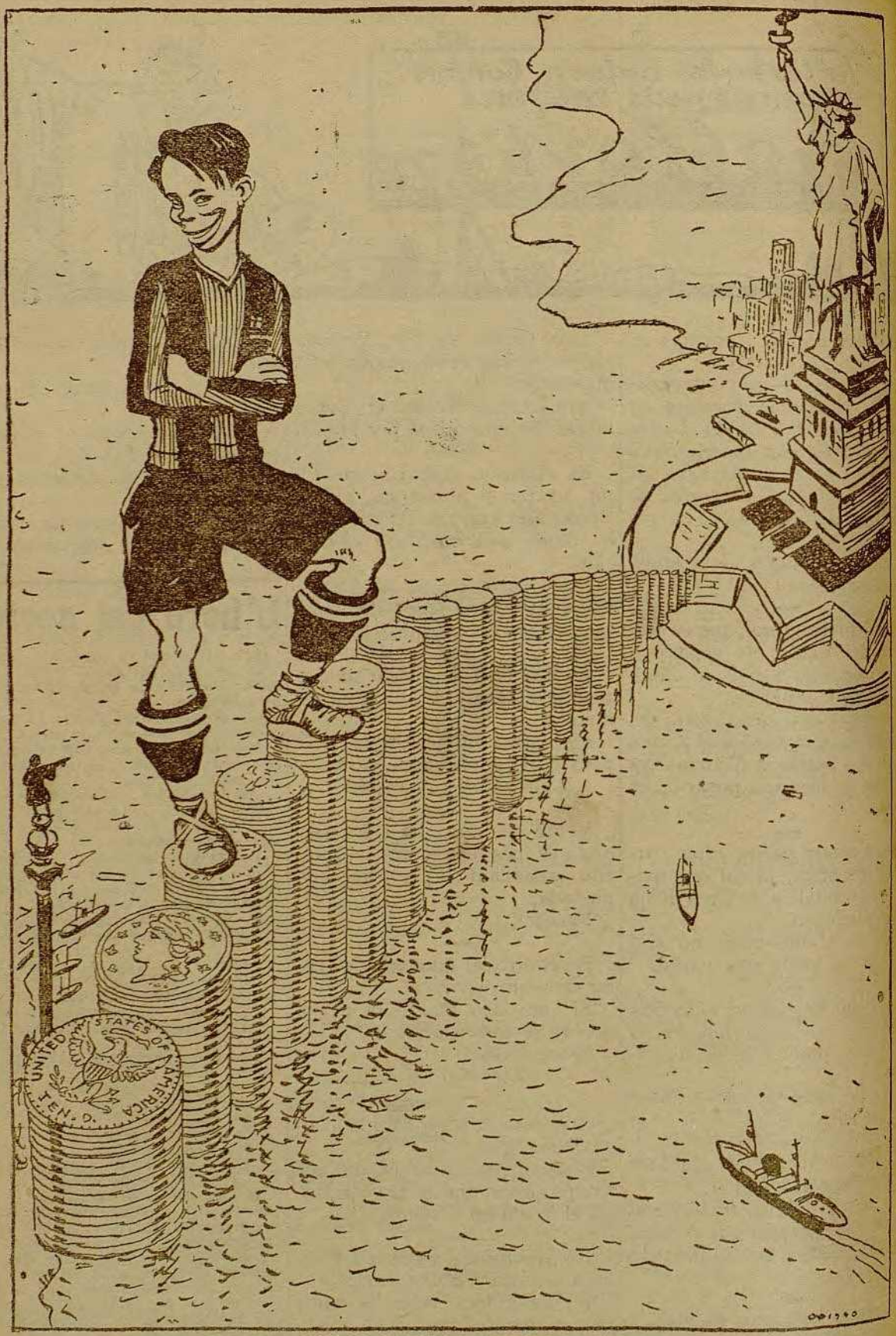
«Infeliz
De vista corta
Que buscabas comer torta
Te creiste ser un as
I te'n vas de pet al cove.»

K. Dolent.—No hi ha cabut.

Es-pa-ve-ro.—Un excés de bona fe sempre és perdonable. Oh sant baró, beatus evangèlicus curt de gambalus!

Drop.—No coneixem a cap dels que anomena en el seu article. Si hi té compromís, inserirem els noms que envia pagant un tant per ratlla. Vostè podrà seguir fent el pavero i nosaltres fumarem a la seva salut.

IMP. COSTA: CARRER NOU, 45. - BARCELONA

Y LOS SUEÑOS, SUEÑOS SON...

—...*I pensar que hauré de tornar a Les Corts, després de fer tan enrenou. De totes maneres, que duri...*